Αναγκαστική Εκτέλεση
Φυλλάδιο 18 - Πρακτικά

(1.) Έφεση με λόγο εσφαλμένη εκτίμηση αποδείξεων → δεν απαιτείται εξειδίκευση, αρκεί να αποδίδεται στην προσβ. αποφαση η πλημμέλεια ότι εκτιμήσε εσφαλμένως τις αποδείξεις. (≠ εσφαλμένη εφαρμογή δικαίου που απαιτεί εξειδίκευση, δηλ. να αναφέρεται που έγκειται το σφάλμα, αλλιώς ο λόγος θα κριθεί ως αόριστος και θα κριθεί ως αβάσιμος.

Προβληματική → (αρ. 522) : αντεπαγγελτη εξεταση παραδεκτου και νομω βασιμου αγωγής.
→ δηλαδή μπορουν να παρακαμφθουν οι προβληθέντες λόγοι εφεσης και επειτα να εξαφανισει την προσβαλλομενη και να απορριψει την αγωγή ως απαραδεκτη / νομω αβασιμη.

- Εδω λειπει η ενεργητική νομιμοποιηση + δεν απαιτείται να υπαρχει σχετικός λόγος εφεσης (και αν υπαρχει δεν απαιτείται αυτος να κριθεί βάσιμος)

---

(2) Αντικειμενική Δωρεύση → (αρ. 218)
Οι δυο αγωγές δεν εχουν καμια συναφεια μεταξύ τους

(513 π 1β
553 π 1β) Αν δεν υπαρχει καποια συναφεια δεν θα πρεπει να περιμένουμε την εκδοση οριστικής αποφασης για την βαση της αγωγής που δεν κριθηκε ακομη ώριμη. → Τυχον επιδοση θετει σε κινηση την προθεσμια της εφεσης (ή αν ειναι αποφαση εφετείου την προθεσμια της αναίρεσης)

---

(3) Αρ. 352 → Ομολογία : αποδεικτικό μέσο με τυπική, δεσμευτική δυναμη δεν υποκειται στην ελευθερη εκτιμηση του δικαστηριου
↳ δεσμευει ακομα και αν ο δικαστής δεν εχει πεισθεί για την αληθεια του γεγονοτος που ομολογείται.

Ορίμη για τα 20.000 + Αναστολή → δεν μπορω να προχωρησω σε αναγκαστική για τις 20.000€, διοτι εχω μια εν μερει οριστική αποφαση (μη οριστική με οριστική διαταξη)
Αρα πρεπει να περιμενω εκδοση οριστικής απόφασης.

(4) Θεσμος συνεκδικασης (αρ. 246), δηλ. δεν εχω ομοδικια αρχικη αλλα επιγενομενη!!
Περιπτωση απλης ομοδικιας → αποφαση για Α και Β οριστικη ή εκκλητη
→ αν επιδοθει η αποφαση τιθεται σε κινηση η προθεσμια των 30 ημερων για εφεση (χωρια προθεσμια).
Βεβαια η επιδοση που γινεται απ'τον Α αφορα μονο τη δικη του εννομη σχεση και οχι του Β, λογω απλης ομοδικιας.

---

(5) Το βασικο ειναι οτι εχινε επιδοση!
Δεν μπορει να ασκησει δευτερη εφεση → (αρ. 514)
↳ ουτε καν για χωριστο κεφαλαιο (*)!!
Εδω υπαρχουν 2 κεφαλαια { πωληση, δανειο

(*) θυμαμαι: κεφαλαιο ειναι το τμημα της αποφασης που κρινει για μια εννομη σχεση

Αρα δεν μπορει να ασκησει 2η εφεση, μπορει ομως να ασκησει προσθετους λογους εαν αφορουν ιδιο κεφαλαιο ή συνεχομενο κατι που δεν συμβαινει ομως εδω → αρα και οι προσθετοι λογοι θα κριθουν απαραδεκτοι.
Sos? Μαλιστα μετα την παροδο 30 ημερων απο την επιδοση το κεφαλαιο του δανειου κατεστη τελεσιδικο → ουσιαστικω δεδικασμενο.

---

(6) Μεταβιβαστικο αποτελεσμα εφεσης
(Αρ. 106) → αρχη διαθεσης: οταν το δικαστηριο διαπιστωσει οτι η αξιωση ειναι μεγαλυτερη, θα μεινει σε ό,τι εχει ζητηθει. Δηλαδη εδω θα κανει δεκτη την εφεση και θα αποδοσει αλλα 15.000€.
* εννομο συμφερον να προσβαλλουν την αποφαση ειχαν και οι δυο διαδικοι παντα με τη λογικη οτι ο εναγομενος Β ειχε προβαλλει αρνηση.

---

(7) Αρ 144 π 2 → Προθεσμιες τρεχουν υπερ και κατα και των 2
Η απορριψη αγωγης ως αορίστου, ειναι οριστικη αποφαση που προσβαλλεται κανονικα με ενδικα μεσα. → προσοχη γιατι συχνα γινεται λαθος επι τουτου
Αντεφεση → (αρ 523): πρεπει να αφορα ιδια ή αναγκαιως συνεχομενο κεφαλαιο
Εδω εχω ιδιο κεφαλαιο (θετικη - αποθετικη ζημια). Επομενως ο Α μπορει να ασκησει αντεφεση, ακομα και μετα την παροδο της προθεσμιας της εφεσης
*Σωστο επισης θα ηταν αν χαρακτηριζα τα κεφαλαια αναγκαιως συνεχομενα

SOS

(8) Μια απαίτηση για οφειλόμενους μισθούς και μια για υπερωρίες. Είναι όλα δεκτά.
Έφεση μόνο για το κεφάλαιο των υπερωριών.
Έχουμε δύο διαφορετικά κεφάλαια κ' έτσι με την παροδο της προθεσμίας της έφεσης, το τμήμα της απόφασης για τους δεδουλευμένους μισθούς κατέστη τελεσίδικο. Επομένως έχουμε ουσιαστικό δεδικασμένο και νομιμως ο Α επιδιώκει αναγκαστική.

- Όταν έχω περισσότερα κεφάλαια, βλέπω αν είναι συνεχόμενα (κριτήριο → ίδιο πραγματική κ' νομική αιτία ή σχέση επικουρικού).
- Προσθετοι λόγοι κ' αντέφεση έχουν αναστολικό αποτέλεσμα. Άρα σσο διάστημα υπάρχει η δυνατότητα άσκησης τους, το σχετικό κεφάλαιο δεν τελεσιδικεί!! Προϋπόθεση να ασκούνται παραδεκτώς. Ασκούνται 30 μέρες πριν τη συζήτηση της έφεσης → είναι συνάρτηση του χρόνου συζήτησης της υπόθεσης!

---

(9) Το κεφάλαιο για το οποίο ασκεί αντέφεση ο Β, δεν είναι αναγκαίως συνεχόμενο με το κεφάλαιο που προσβάλλει η έφεση του Α. Επομένως η αντέφεση είναι απαράδεκτη.

---

(10) Αντικειμενική σωρευση αγωγών → συρροή αξιώσεων (για το ίδιο βιοτικό αγαθό έχω 2 αξιώσεις → ικανοποίηση μιας επιφέρει απόσβεση της άλλης)

- Εξέτασε πρώτα την 1η βάση → απορριφθηκε
- Έπειτα εξέτασε την 2η επικουρική βαση → δεκτή

α) Όχι, για αυτό θα έπρεπε να ασκηθεί αυτοτελής έφεση από τον Α, γιατί δεν αποκλείεται το β'βαθμιο να κανει δεκτή την έφεση του Β και να οδηγηθεί ο Α σε πληρη ήττα. Δηλαδή η εξεταστέα και απορριφθείσα βαση δεν μεταβιβάζεται * Ισχυει όμως το αντίθετο → δηλ. αν κανει δεκτη την κυρια, τοτε τυχον ασκηση έφεσης από τον Α θα είχε ως αποτέλεσμα την αυτομάτη μεταβίβαση των μη εξεταστέων βάσεων

β) Θεωρητικα αν έχει ακομη προθεσμια μπορει, αλλα αυτό συναρτάται και με την τυχη της επικουρικης βασης.

* Χωριστά κεφάλαια η συμβατική κ' εξωσυμβατική ευθύνη.

(11) α) Δεν μπορεί να ασκήσει προσφέτους λόγους, επειδή έχω δυο διαφορετικά κεφάλαια. Άρα ο συμβιβασμός δεν μπορεί να καταστεί αντικείμενο της δίκης στον β' βαθμό, διότι αν παρηλθε η προθεσμία έχουμε τελεσίδικα ως προς αυτόν.

β) Δεν μπορεί να κάνει προσφέτους λόγους, γιατί αυτοί προϋπαρχόταν έφεση. Δεν μπορεί να κάνει έφεση, διότι έχει παρέλθει η προθεσμία. Μπορεί όμως να κάνει αντέφεση, διότι ο Β έχει προσβάλλει το οικείο κεφάλαιο. Έχουμε δηλαδή το ίδιο κεφάλαιο.

---

(12) Ο Β άσκησε εμπροθέσμως έφεση για διαφυγόντα (διαφυγόν κέρδος και θετική ζημία αναγκαίως συνεχόμενα). Προσφέτοι λόγοι επομένως για τη θετική ζημία μπορούν να ασκηθούν. Επίσης για δύο διαστήματα μπορούν να ασκηθούν, δεν έχω εκτελεστό τίτλο, δεν έχω τελεσίδικα. Άρα η αναγκαστική εκτέλεση είναι πρόωρη, μη νόμιμη.

---

(13) Κατα την ορθότερη άποψη, δεν υπάρχει επιδίκαση, διότι αυτό που ζήτησε ήταν να κριθεί ορισμένη η αγωγή του, και που έκανε το β' βαθμό. Δεν είναι αναγκαίο να κάνει και δεκτή την αγωγή. Δεν εκδίδεται δηλαδή επιβλαβεσε ρη απόφαση σε σχέση με αυτό που ζήτησε (αρ. 536)

---

(14) Δεν έχει να κάνει με την απαγόρευση → την έφεση ασκεί ο Α σε χρόνο που ο Β έχει εξαντλήσει ό,τι μπορούσε να κάνει.

Φυλλάδιο 25
Μέρος Α'

Πρακτικό 2

Οι 2 συμβάσεις είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους. Δεν είναι σε καμία περίπτωση αναγκαίως συνεχόμενα νεφαλαία. Μπορούσαν και να είχαν ασκηθεί και 2 χωριστές αγωγές.

- Το δικαστήριο αν θεωρεί την αγωγή ως αόριστη μπορεί να την απορρίψει αυτεπάγγελτως του αν προβαλλεται σχετικός λόγος ένστασης ή του αν προβαλλεται και είναι αβάσιμος.
- Η Β δεν μπορεί να ασκήσει δικόγραφο πρόσθετων λόγων ως προς τη 1η σύμβαση, διότι δεν έχουν συναφεια μεταξύ τους.
- Για την 1η σύμβαση δεν υπάρχει καν ένσταση, επομένως η αντένσταση του Α είναι ουσιαστικά ανυπόστατη